

Els partits balears es posen les piles

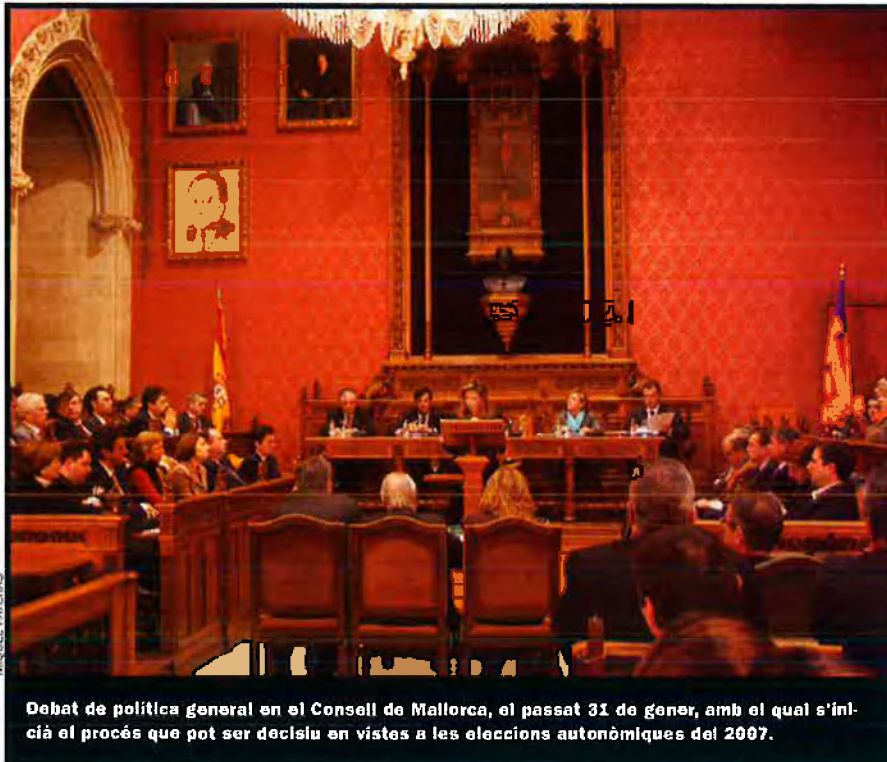
El debat de política general en el Consell de Mallorca obrí de fet, el passat 31 de gener, una nova fase política durant la qual els partits prenen posicions amb la vista posada a les eleccions autonòmiques del 2007. L'esquerra es desperta mentre mira si UM es desmarca o no del PP.

El Consell de Mallorca celebrà el dilluns dia 31 de gener el debat de política general insular. L'interès consistia a veure com s'establien les relacions entre els dos aliats que governen la institució, PP i UM. Perquè una vegada aprovat el Pla Territorial –el passat desembre– el partit liderat per Maria Antònia Munar necessita desmarcar-se dels conservadors. No debades, el president del PP de Mallorca, Pere Rotger, en el sopar de Nadal amb els militants, posà molt clar l'objectiu per a les eleccions del 2007: sumar almenys un nou diputat per l'illa. O sigui, deixar UM sense capacitat de decisió, anorrear el partit nacionalista. Les manifestacions de Rotger van caure com un tro a la direcció nacionalista, com és natural. Llavors, el president del Govern i del PP balears, Jaume Matas, matisà que el seu objectiu és aconseguir la majoria absoluta a Mallorca, però que encara que l'assolís oferiria un pacte a UM. No es quedaren gaire convençuts els nacionalistes. Per això l'expectació periodística i política per si Munar aprofitava l'ocasió del debat per començar a marcar distàncies amb el PP, per tal d'evitar l'abraçada de l'ós. Però no va ser així.

El debat del Consell. Durant tot el debat Munar mantingué el mateix to. Molt dur amb l'oposició d'esquerra i d'orgull reivindicatiu de la feina que fa al Consell gràcies a l'acord que manté amb el PP. Reiteradament va contraposar el seu sentit pragmàtic –“en política s'ha de ser realista”– a la ingenuïtat o

incapacitat dels “altres que parlen molt, critiquen molt però no fan res quan governen”, en al·lusió a PSOE, PSM i EU-Verds. Reivindicà el pacte amb el PP per “poder fer coses, per fer tot allò que abans no havia estat possible” i que ara sí que ho és perquè és “la legislatura de les solucions”. La mateixa qualificació autocomplaent utilitzà el portaveu del PP, Fernando Rubio, per definir que el pacte entre conservadors i nacionalistes “dóna solucions als ciutadans”. Els socialistes, a través del seu portaveu, Andreu Crespí, tot i criticar el “pacte blindat” PP-UM i les referències negatives de Munar al Pacte de Progrés que governà el Consell en l'anterior legislatura –“vostè, senyora Munar, també governava”, digué Crespí– es diferencià de PSM i EU-Verds en el sentit d'estendre ponts a UM, com una mena d'invitació fàctica a desmarcar-se del PP. Però la presidenta del Consell optà per no recollir el guant. De fet, aprofità les intervencions molt crítiques de les representants d'EU-Verds, Margalida Rosselló, i del PSM, Bàrbara Bujosa, per carregar contra aquests partits, als quals acusà de ser “els del no permanent, del no a tot, sense aportar res positiu”.

A pesar de l'evidència que no hi ha cap signe clar d'allunyament entre UM i el PP, el fet és que els nacionalistes es troben en una situació si més no delicada. Extraoficialment, càrrecs del partit es mostren preocupats per la potència conservadora i pels intents, ja oberts, d'anorrear UM. El mateix transmeten fonts del PSOE que asseguruen que dirigents d'ambdós partits han parlat re-

MIQUEL PAYERAS

Debat de política general en el Consell de Mallorca, el passat 31 de gener, amb el qual s'inicià el procés que pot ser decisiu en vistes a les eleccions autonòmiques del 2007.

centment. En aquest context, la pròxima primavera pot resultar decisiva. Els socialistes implícitament reconeixen l'esperança que UM faci algun moviment en els pròxims mesos que demostrï que no és inexorable la victòria de Jaume Matas el 2007. Les mirades estan posades en l'important municipi de Calvià, on governa el PP amb el suport nacionalista. Un trencament d'aquest acord local i la substitució de l'actual batlle per un altre pactat entre PSOE –que està a l'oposició– i UM seria un cop molt dur contra la imatge de la potència conservadora. Que és el que desitja que passi el PSOE, confiant que UM acabi conclouent que ho necessita també.

L'esquerra es desperta. Al marge del que finalment decideixi fer UM, el PSOE ha començat a despertar-se del llarg estat letàrgic en el qual quedà sumit per la derrota del 2003. Francesc Antich, el secretari general, tot i passar molt de temps a Madrid en la seva condició de diputat al Congrés –i president d'una comissió– ha assumit novament l'efectiu liderat polític del seu partit i, indirectament, de tota l'esquerra. Durant les darreres setmanes ha iniciat una intensa activitat a Palma. Reuní la seva

executiva per plantejar que cal obrir el procés de designació del candidat autonòmic. Formalment, tothom dóna per fet que serà ell. Però Antich no vol tornar a la política balear. La seva aposta personal és que finalment hi ha hagi separació entre la secretaria general –que continuarà ocupant– i la persona que sigui candidata, que per a ell hauria de ser l'actual portaveu parlamentària, Francina Armengol. Res no està clar, però les fonts de la direcció socialista consultades asseguren que el procés està obert i que es tancarà durant aquest any. La idea és començar el 2006 “amb tota la maquinària en marxa”.

El revifament intern del PSOE s'acompanya d'una ofensiva política cap a l'exterior. Ambdues direccions. D'una banda, estrenyent els contactes amb EU-Verds i PSM. De l'altra, incrementant el nivell opositor al Govern Matas, que ha estat certament molt baix durant tota la primera part de la legislatura.

Pel que fa als contactes entre l'esquerra, Antich ja s'ha reunit oficialment a la seu del PSOE amb el líder d'EU-Verds, Miquel Rosselló. Tots dos acordaren que hi ha àmbits en els quals es poden coordinar per fer més efectiva l'oposició

al PP. Ara, el socialista està pendent –o ho estava en el moment de tancar aquest edició– de reunir-se amb el secretari general del PSM, Gabriel Vicencs, per intentar arribar a un acord semblant. La idea que plana sobre aquests contactes, més enllà del que en públic diuen els dirigents d'esquerra, és “superar el pessimisme i aconseguir convèncer els nostres militants, votants i la societat civil progressista que podem guanyar el PP d'aquí dos anys”, segons explicava a aquest setmanari un dels dirigents esmentats anteriorment.

Pel que fa a l'increment de la tensió opositora, ja s'ha deixat notar. La setmana passada PSOE, PSM i EU-Verds acordaren abandonar el Pacte per la Sanitat i deixar-hi sols PP i UM. Més enllà del fet concret –les acusacions esquerres al Govern d'actuar sense voler consensuar res en matèria de sanitat pública–, l'oposició vol deixar clara la voluntat d'incrementar la pressió contra el PP. De la mateixa manera, la temperatura dels plenis del Parlament s'està elevat. El diputat socialista Antoni Diéguez, un dels més incisius, ha començat a demanar directament a Matas per què està tant de temps a Madrid. És el mateix que fins ara només insinuava la portaveu Armengol: que el president mai no és a la Cambra balear. Els socialistes pretenen així fer quallar entre la ciutadania que el seu president passa més temps per raons personals i familiars a Madrid –on la seva família resideix i on Matas manté una intensa activitat– que no a Palma, on delega molt sovint la responsabilitat en la vicepresidenta, Rosa Estaràs. Mentrestant, PSM i EU-Verds intensifiquen també els intents de posar setge al Govern. El primer, sobretot “especialitzant-se” en el tema televisiu –les freqüències de TV3, el castellà predominant a IB3...– i el segon, en medi ambient.

En resum, que l'esquerra comença a sortir de la llarga depressió posttraumàtica i a escalfar el panorama polític. Així continuarà passant, cada cop més intensament, els pròxims mesos. La incògnita és l'actitud que prendrà UM en aquesta nova i decisiva fase política balear.

Miquel Payeras